

רפת-המלטות והבעיות הקשורות בה

הנעשה ברפת ההמלטות. התוצאה היתה, שהטי-פול והפיקוח על הפרות הממליטות ברפת ההמלטות היה גרוע מהטיפול בפרות אלה כאשר המליטו בין יתר הפרות.

הצעתו של מ. מלען היא אולי מעשית ברפת של 2500 פרות, בה יש בממוצע כ-10 המלטות ביום וברפת ההמלטות מוחזקות כ-60–70 פרות. היקף זה מאפשר הקדשת כוח עבודה מתאים, במשך כל שעות היממה, וכן התקנת הסידורים הטכניים הדרושים. זאת ועוד, המדובר במקרה זה הוא בפועלים שכירים (בסציליה), אצלם אי-הנוחות בעבודה אינה חשובה ביותר.

יש להעיר להצעתו של מ. מלען גם מספר הערות מקצועיות: 1. אין להחזיק ברפת ההמלטות גם פרות חולות, בייחוד לא כאלה הסובלות ממחלות עטין, כי הן עלולות להדביק את הפרות הממליטות. 2. יש חילוקי דעות מקצועיים בקשר ליתרונות של היניקה הטבעית על-ידי הוולדות בימים הראשונים לחייהם. כמו-כן — עדיף לדעת הרופאים להגיש ליונקים קולוסטרום מעורב של מספר פרות, שהמליטו באותו הזמן, ולא את הקולוסטרום של האם בלבד. פעולה זו מבטיחה חיסון רב יותר של בני-הבקר וגם קולוסטרום אחיד וטוב יותר מבחינה תזונתית. הקולוסטרום של הפרה הבודדת אינו מכיל את כל גופיפי הנגד האפשריים וגם הרכבו אינו אחיד תמיד מבחינה תכולת ויטאמינים וחמרים מזינים אחרים.

בנימין לב

ש.ה.מ., המחלקה לבקר

בחוברת מס' 137 של „משק הבקר והחלב“ חוזר מ. מלען ומציע להקים רפת-המלטות. נדמה שאין ויכוח, כי רפת המלטות, שתוכננה בצורה הנכונה והמופעלת היטב, היא דבר רצוי ומועיל. מסיבה זאת גם הוקמו בעבר רפתות כאלה במספר משקים. הבעיה היתה, שבתנאי המשק השי-תופי בגודלו הנוכחי קשה להפעילה כראוי. הבע-יות העיקריות קשורות בכוח עבודה והן: א. הבטחת פיקוח במשך כל שעות היממה על הפרות הנמצאות ברפת זו, כדי שאפשר יהיה לקיים את התנאי הבסיסי המובא על ידי מ. מלען — נוכחות רפתן מקצועי ליד הפרה בזמן ההמלטה. ב. הצורך בשמירת תנאי סניטציה, כגון החלפת הריפוד כל יום במבנה מסוג זה, הבנוי תאים תאים ושאינו מאפשר ביצוע הפעולות בצורה מיכנית, קשור בעבודת ידיים רבה שהיא גם עבודה פיזית. ג. החליבה ברפתות אלה מבוצעת בנפרד מחליבת כלל העדר ונעשית במכונה ניידת. הרפתנים אינם רגילים לה, מה גם שצריך לבצעה שלוש פעמים ביממה. לעומת זאת — היא פותרת את בעיית הפרדת הקולוסטרום מיתר החלב. ד. קיימת בעיה של מיקום המבנה. הוא צריך להיות במקום אליו נוח להביא את הפרות וקל להחזירן ממנו לרפת. רצוי למקמו בקרבת דיר היונקים, אך במקום מרכזי המאפשר פיקוח מתמיד.

בדרך כלל היה נהוג שהאחראי לרפת ההמלטות הוא רפתן ותיק, ובדרך כלל רפתנית ותיקה. הן אינן מסוגלות לבצע את העבודות הנדרשות וגם אינן יכולות לפקח 24 שעות ברציפות על